

efter de almindelige Strafferegler ellers kunde være hensigtsmæssigt og fornødent. Jeg skal navnlig sige, at hvad der for mig og vistnok ogsaa for andre Medlemmer i Udvalget har virket noget i Retning af, at man har givet denne Strafferamme et noget videre Omfang der, er det, at der fra anden Side er talt saa meget om, at disse Smaaforsøelser blev farlige derved, at de gentages i saa stort et Antal. Man har sagt: Ja, det kan nok være, at Bedrageriet i og for sig er meget lille i det enkelte Tilfælde, men saa har Bedrageren gjort det i saa mange Tilfælde, at det alligevel bliver ret betydeligt for hans Bedkommende. Netop med det for Dje tror jeg at kunne sige, at Udvalget i sin Helhed har kunnet indrømme Domstolene denne Frihed til, hvor saa graverende Tilfælde eller saa mange Tilfælde maatte ligge for, at kunne gaa noget videre end den nuværende Straffeløvs Bestemmelser. I al Almindelighed skal jeg for øvrigt fremhæve, at jeg ikke tror saa meget paa, at disse Forsalfningsstilfælde forebygges ved Strafferegler, som de forebygges netop ved de Foranstaltninger, som ere foreslaaede af os i de foregaaende Paragraffer. Jeg tror, at Forretningsverdenen i og for sig tager meget mere Hensyn til den Maade, hvorpaa den ved disse Undersøgelser kunde blive stempet i den offentlige Bevidsthed som ikke hæderlig eller solid; det tror jeg, vil paavirke Folks Forsigtighed med Hensyn til disse Dvætrædelser i langt højere Grad end Udgiften til en større eller mindre Grad af Straffestylb. Derfor have vi fra vor Side ikke lagt overdreven Vægt paa at udvide Straffebestemmelserne, men have paa den anden Side heller ikke fundet nogen Betænkelse ved at gaa ind paa en saadan Udvidelse, som her er foreslaaet, idet det dog bestandig vil bero paa Domstolenes Støn, hvorvidt man vil komme til at bruge denne Bestemmelse. Begrebet Forsalfning i det hele taget er altid meget vanskeligt bestemt at konstatere, men jeg indrømmer jo, at der skal en Afgørelse paa det, og denne Afgørelse kan ikke lægges andre Steder end hos Domstolene. Men naar nu Domstolene komme dertil, at de i og for sig maa sige: Her foreligger ganske vist et Tilfælde af Forsalfning, men Omstændighederne og Omfanget ere af den Bestaafenhed, at det vilde være aldeles unaturligt at anvende Bedrageristraf, saa er det netop, vi mene, at man ikke skal gøre Grænserne for snævre i saa Henseende, netop fordi det er et meget vanskeligt Omraade at bevæge sig paa.

Endelig skal jeg blot nævne Slutningsparagraffen i dette Forslag, som gaar ud

paa, at denne Lov først sættes i Kraft ved en Bestemmelse af Justitsministeren. Denne Bestemmelse, der ellers ikke er almindelig i vore Love, er kommet ind af den Grund, at vi have sat Forsøgsfristen for Loven meget kort, nemlig til 3 Aar; en kortere Periode vilde ikke ret vel komme til at yde noget Materiale, som vilde saa nogen videre Betydning. Men netop fordi den er sat saa kort, har man ogsaa ønsket, at man skulde have den fulde Periode til at gøre virkelige Forsøg, saaledes, at naar Loven traadte i Kraft, skulde alle Betingelser for, at den kunde træde i Virksomhed, være bragte til Veje; Kontrakt skulde være oprettet; Laboratoriet skulde være i Stand til at begynde paa det Arbejde, som kommer til at ligge for det; fuldstændige Instruksur og Befendtgørelser skulde være til rede, saa at Opgaven straks kunde tages op, og Arbejdet kunde begynde, saa at man virkelig havde den fulde Forsøgsperiode, ikke minus Forberedelserne, men de fulde 3 Aar. Af dette Hensyn har man sat dette ind, at Justitsministeren ved en Befendtgørelse kan lade Loven træde i Kraft paa et senere Tidspunkt, end den ellers vilde komme til det. Med denne korte Begrundelse skal jeg saa tillade mig at anbefale det stillede Endringsforslag til Tinget, idet jeg antager, at man fra de forskellige Sider vil være enig om, at der ved Gennemførelsen af Forslaget i den Stikkelse vilde være skabt en Tilstand, som man i og for sig ikke kan have nogen Betænkelse ved, en Tilstand, som i visse Henseender vil komme til at virke ret hensigtsmæssigt, og en Tilstand, som i alt Fald vil skabe en større Klarhed over Forholdene i denne Sag, saa at vi om 3 Aar med langt større Sikkerhed kunne gaa til at tage en endelig Stilling til denne Sag, enten ved en Forsættelse og Udvidelse af det, vi her begynde, eller ved en Opgivelse paa Grund af, at man ikke finder Anledning til det. Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Endringsforslag til Tinget.

Nyholm: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at udtale mig om selve Lovforslaget, men for at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører og til den højtærede Justitsminister, som jo senere skal fortolke Loven. Jeg vil tillade mig at spørge, om der under det Udtryk, Jalbydelse af Levnedsmidler, indbefattes Vin, Spirituosa og Ol. Med Hensyn til Bajerstøl har man jo i den sidste Tid hørt megen Tale om, at det er et kraftigt Næringsmiddel, men det have vi jo ikke hørt om Vinen; men under alle Omstændigheder forekommer det mig en meget